

skulde være i fjerneste Grad kommet Folketinget i Møde med at indrømme nogen som helst Nedsættelse i den samlede Sum i den ene eller den anden Retning, staar det urokeligt fast, at det, som Flertallet foreslaar, det er, at man skal gaa $1\frac{1}{2}$ à 3 Millioner Kr. op i den samlede Forbrugsbeskatning, og i den samlede Beskyttelsestoldbeskatning skal man gaa 2 à $2\frac{1}{2}$ Million Kr. højere op. — Den ærede Ordfører vilde, som sagt, hævde, at vi skulde se paa, om det var Luksus eller ikke Luksus. „Hvad gør det“, sagde han, „om man ogsaa sætter Tolden paa Silke eller andre Luksusgenstande saa og saa højt? Det kommer jo ikke de smaa ved; de bruge jo ikke noget af det; hvad gør det, at man forhøjer det saa og saa meget?“ Ja, den Tale om Luksus har jeg hørt, jeg havde nær sagt, hundrede Gange; jeg har hørt den fra det ærede Medlem baade her i Salen og i Toldkommissionen. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad jeg saa ofte har gjort gældende angaaende Luksus. Jeg vil sige, at naar man f. Eks. forhøjer Tolden paa Cigarer og Cigaretter indtil 80 Øre, er det en Forhøjelse til Fordel for Fabrikanterne, og det er ikke ligegyldigt for Forbrugerne i det hele taget. Vi kunne ikke regne saaledes, at vi sige, at Fabrikanterne maa gerne faa en kolossal Beskyttelse baade her og der, fordi der er de og de i Befolkningen, som ikke bruge disse enkelte Varer. Dersom man f. Eks. forhøjer Silkevaretolden — det er et meget stort Beløb — uden at forhøje Raastoftolden, er det soleklart, at saa forhøjer man Beskyttelsen til Fordel for Fabrikanterne, men en saadan Fremgangsmaade kunne vi ikke være med til. For øvrigt har jeg i mit første Foredrag ikke talt særligt om Industribeskyttelsen. Jeg har, saa vidt mig bekendt, ikke med et eneste Ord talt om Industribeskyttelse, men jeg har talt om Beskyttelsen i det hele taget. Jeg har gjort gældende med klare, uimodsigelige Tal, at det, som Flertallet forlanger, er at komme henimod $2\frac{1}{2}$ Million Kr. højere op med den samlede Beskyttelse. Nu vil den ærede Ordfører sige, at der er visse af disse Satser, som man ikke vil holde saadan videre paa; hvis Folketinget ikke vil gaa ind paa dem, kunde man lade dem fare. Der var f. Eks. disse Toldsatser for formalede Kornvarer, for Træ og Planter og Blomster osv., og det var det væsentlige. Nej, det er ikke ganske det væsentlige, der er mange, mange andre Satser. Der er f.

Eks. en Forhøjelse paa Manufakturvarer paa 580,000 Kr., Glasvarer 117,000 Kr., Arbejder af Huder og Skind 132,000 Kr., Vogne og Vognmagerarbejde 164,000 Kr. og en hel Mængde andre Poster. Den ærede Ordfører kan ikke saadan rent reducere de Herrers Fordringer med Hensyn til Forhøjelse af Beskyttelsen til ingen Ting og sige, at det væsentlige var denne Landbrugsbeskyttelse, og kunde man ikke blive enig om den, kunde man lade den fare.

Jeg skal saa kun gøre en eneste Bemærkning endnu. Den ærede Ordfører talte nu i Dag gentagne Gange om Folketingets Ultimatum, men den ærede Ordfører maa jo vide lige saa godt som jeg, at her er aldeles ikke Tale om noget som helst Ultimatum. Hvorledes det Forslag er bragt til Veje, kender den ærede Ordfører lige saa godt som jeg, det er overflødig at gentage det, det have vi nu talt om med hinanden saa ofte. Men samtidig med, at det andet Ting har sendt dette Forslag herop for 3die Gang, har det udtalt sin Beredvillighed til at forhandle videre i et Fællesudvalg, saa Forslaget foreligger i ingen som helst Henseende som et Ultimatum. Og naar den ærede Ordfører nu til Slutning atter gentog de Udtalelser, som han i høje Toner fremdrog i Gaar om dette Tings Beredvillighed til Imødekommenhed og dette Tings stærke Nedsættelser o. s. v. o. s. v., om, at dette Tings Beredvillighed til Imødekommenhed ogsaa vil vise sig gennem fortsat Forhandling, og at dette Ting har gjort et Tilbud — skal jeg sige, at den ærede Ordfører svæver i en Misforstaaelse, naar han siger, at dette Ting har gjort et Tilbud. Dette Ting har intet Tilbud gjort; dette Ting har forlangt at komme højere op, baade finansielt og med Beskyttelsestoldsatserne. Der er først Tale om et Tilbud, naar dette Ting viser Villighed til at gaa ind paa noget, der gaar i Retning af at imødekomme det andet Tings Forlangende, nemlig i Retning af Nedsættelser. Først da kunne de Herrer tale om et Tilbud, men saa længe der ikke foreligger noget som helst i den Retning, er der ikke Tale om et Tilbud.

J. Pedersen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.